

[Carsten Raft.]

noget meget vigtigt for vort samfund og dets fremtid.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Da ungdomsskoleloven blev gennemført i 1942, var det en nyordning indenfor vor ungdomsskoleundervisning, og derfor var det naturligt, at man fik indsat en bestemmelse om revision, således at man fik lejlighed at gøre nogle erfaringer for, hvorledes denne lovgivning ville slå til ude i det praktiske liv. Da loven senere blev revideret, blev der igen indsat en revisionsbestemmelse, en bestemmelse, hvorefter loven skulle tages op til revision nu.

Jeg er enig med den højtærede undervisningsminister i, at tidspunktet ikke er inde i år til at tage dette spørgsmål op. Når der af en tidligere undervisningsminister er nedsat en kommission til tilrettelæggelse af en nyordning både for denne lovs vedkommende og for en række andre love, der har tilknytning til det frivillige ungdomsskolearbejde, ville det være unaturligt, om man tog denne enkelte lov op og foretog en revision af den på et tidspunkt, hvor man endnu ikke har tilrettelagt grundlaget for en samlet løsning af alle de problemer, der står i forbindelse med ungdomsskoleundervisningen og det frivillige ungdomsarbejde i det hele taget, som udfoldes her i landet. Derfor finder jeg det rimeligt, at ministeren kommer med forslag om, at revisionen udsættes.

Jeg fraråder iøvrigt, at man på nuværende tidspunkt rejser en diskussion om, hvor langt vi økonomisk kan strække os, når vi til sin tid skal drøfte ungdomsskolereformen. Ingen ved noget om, hvordan landets økonomi den dag vil være. Det er også meget muligt, at man kan gennemføre betydelige forbedringer i den foreliggende ordning, uden at det behøver at koste mange penge, og derfor fraråder jeg altså på nuværende tidspunkt at drøfte, hvad vi har råd til om et år eller to. Jeg håber, at vi altid her i landet vil have råd til at bevilge og skaffe de midler, som der er brug for for at gennemføre en forsvarlig undervisning for vore unge, navnlig den del af ungdommen, som i særlig grad kommer i betragtning ved denne lovgivning, den del af dansk ungdom, som der hidtil er ofret mindst på, den del af dansk ungdom, som har mest brug for, at der bliver tilrettelagt bedre vilkår for dens undervisning end hidtil. Jeg håber, vi altid i Danmark får råd til at holde en sådan lovgivning i kraft, men under de foreliggende omstændigheder er jeg enig

med ministeren i, at tidspunktet ikke er inde til en gennemgribende revision af loven, og at det derfor er fornuftigt at gå til den i lovforslaget omhandlede udsættelse af revisionen.

Inger Merete Nordentoft: Jeg beklager meget, at man udsætter revisionen af denne lov. Ved behandlingen af den sidste revision udtalte jeg, at jeg troede, man havde tilrettelagt denne lov forkert fra begyndelsen; man havde ikke ofret nok på denne skole. Det er skolen for den ufaglærte ungdom, det vil sige, at det i overordentlig mange tilfælde er skolen for dem, der har forladt den almindelige folkeskole efter 7 års skolegang, største parten vel fra syvende klasse, men en meget stor del fra sjette klasse, og en ikke ringe del fra endnu lavere klassetrin, ligesom der også blandt denne ungdom findes adskillige, der er gået ud af hjælpeskolen. Det er unge, som i allerhøjeste grad trænger til at komme i skole igen. Det er unge, som trænger til at få en bog og en blyant i hånden igen, så de ikke glemmer den færdighed i læsning og skrivning, som de med møjle har tilkæmpet sig, men som for manges vedkommende meget nemt går helt i glemmebogen, og som også trænger til at få undervisning i en anden form. Ved revisionen i 1948 opgav man den tidligere bundne fagkreds og indførte større frihed med hensyn til, hvilke emner der skulle undervises i i skolen for den ufaglærte ungdom. Jeg ved, at man her i København i høj grad har benyttet sig af denne større frihed, og jeg beklager, at revisionen nu blot udskydes, at det ikke undersøges, om man har fundet frem til værdifuldere former for undervisningen.

Den højtærede undervisningsminister brugte som et argument for at udskyde revisionen, at man var af den opfattelse, at det ville være lidet hensigtsmæssigt under den øjeblikkelige økonomiske situation at foretage en revision. Jeg er meget betænkelig ved disse ord. Det er gang på gang blevet hævdet, at vor kulturelle og sociale standard ikke skulle forringes som følge af oprustningen. Nu kommer man her og udskyder en revision af det stykke ungdomsarbejde, som man fra alle sider har sagt er meget hårdt tiltrængt. Det ville ikke være betænkeligt, hvis man havde fundet den rigtige form, hvis arbejdet i øjeblikket kaldte de unge sammen. Men det gør det jo ikke. Det viser sig, at dette arbejde har stagneret, at det har været vanskeligt at kalde den ufaglærte ungdom